

■ Ton Dargel begon in zijn jeugd met het verzamelen van postzegels, stopte toen de interesse zich verlegde naar onder meer de meisjes, maar pikte zijn oude hobby weer op toen hij het ouderlijk huis verliet en de boeken van welk-
 eer tevoorschijn werden gehaald. foto Pedro Sluiter

‘Postzegels verzamelen via internet is maar niks’

door Don van der Veen

STEENWIJK - „Of postzegels verzamelen nog lucratief is? Nou, nee”, zegt Ton Dargel. „Het gaat meer om de kick van het verzamelen. Proberen zegels te krijgen die nog in een serie ontbreken.”

Volgens de woordvoerder van Filatelistenvereniging IJsselham en omstreken moet je het niet doen voor de euro's. „Dan kom je met deze hobby flink op de koffie. Een appeltje voor de dorst dan? Welnee, zelfs dat niet, met een klokhuis houdt het wel op”, lacht Dargel, die verwoed postzegelverzamelaar is.

Bij hem sloeg de verzamelwoede al op twaalfjarige leeftijd toe.

„Maar na een jaar of vier verslapte dat alweer. Was de hobby op een zijspoor beland. Dan komen de meisjes en weet je het wel. Hele andere interesses dus. Pas toen ik het huis uitging kwam mijn moeder de boeken tegen en ben ik er toch weer aan begonnen.”

Soms bezoekt Ton een beurs. „Je kunt ook zegels via internet kopen, maar dat vind ik niks. Dan moet je maar afwachten hoe de kwaliteit is. Bovendien mis je dan

het snuffelen in allerlei collecties en dat is juist zo leuk.”

Af en toe koopt Dargel een soort van 'verrassingspakket'. „Heb ik bijvoorbeeld op een beurs in Amsterdam eens gedaan. Dan koop je iets zonder precies te weten wat. Tussen de verzamelmapjes en kistjes kwam hij een doosje tegen met een dubbele bodem. „Best spannend hoor. Onder die bodem zaten maar liefst veertig Engelse eerstedag-enveloppen. Van grote waarde was het allemaal niet, maar de ontdekking op zich vond ik al geweldig.”

Tons vrouw Manja spaart zegels van klederdrachten. Hoe dat zo begon? „Binnen de club gaan regelmatig zogenaamde rondzendboekjes van hand tot hand. Daarin zitten dan zegels die de leden aan elkaar proberen te slijten. Kwam er op enig moment een prachtig boekje met klederdrachtzegels

voorbij. Dat blijft hier, zei ik direct tegen Ton. Zo begon het.”

Ton is druk met Australische zegels. „Met Nederland heb ik het een beetje gehad. Die van voor 1950 zijn nog leuk, daarna zijn de oplages veel groter geworden. Zegels van na 1950 zullen nauwelijks waarde krijgen”, verwacht Dargel. En van die zelfplakkende zegels moet 'ie ook niets hebben: „Ik verzamel toch geen stickers?” Binnen de club is ook een 'nalatenschapscommissie' actief. „Als een verzamelaar komt te overlijden wil familie vaak weten of de verzameling van waarde is. Meestal heeft men dan meer vertrouwen in het oordeel van mensen van de filatelistenvereniging dan in dat van professionele handelaren. Die gaat het immers vooral om de centen.”

De filatelistenvereniging houdt zaterdag 14 maart weer de halfjaarlijkse verzamelbeurs in theater De Meenthe in Steenwijk. „Postzegels, munten, ansichten, speldjes en nog veel meer”, aldus Dargel. Twee dagen later zijn belangstellenden welkom bij een clubveiling in gebouw De Beitel. in Steenwijk.

“Nee, geen zelfplakkende zegels. Ik verzamel toch geen stickers?”

Ton Dargel